

การบริหารจัดการและการปรับตัวในสภาวะวิกฤตของคนรุ่นต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร ตาม หลักแนวคิด PESTEL

Management and Adaptation in Crisis Situations Across Different Generations in Bangkok Based on the PESTEL Framework

วุฒิ วัชรอดมประเสริฐ

Vutti Watcharodomprasert

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธนบุรี

Faculty of Business Administration, Thonburi University

vutti999@trums.thonburi-u.ac.th

ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding Author)

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เพื่อศึกษาประชากรรุ่นต่าง ๆ ในแต่ละช่วงอายุ ในการบริหารจัดการและปรับตัวในช่วงภาวะวิกฤตโดยใช้แนวคิด PESTEL 2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยในแต่ละมิติของ PESTEL ที่มีผลต่อความสามารถในการบริหารจัดการและการปรับตัวในภาวะวิกฤต โดยมีแบบแผนการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครทั้งหมด ทำการเก็บตัวอย่างจำนวน 385 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่ม Baby Boomer จำนวน 98 คน, กลุ่ม Generation X จำนวน 111 คน, กลุ่ม Generation Y จำนวน 105 คน และกลุ่ม Generation Z จำนวน 71 คน ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มอายุต่างกัน มีความสามารถในการบริหารจัดการและปรับตัวในสภาวะวิกฤตแตกต่างกัน โดยผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการบริหารจัดการในสภาวะวิกฤตตามกลุ่มตัวอย่างรุ่นต่าง ๆ ต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่ม Baby Boomer มีค่าเฉลี่ยการปรับตัวแตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ ทั้งสามกลุ่ม การวิเคราะห์สมการถดถอยของปัจจัยตัวแปรอิสระต่าง ๆ กับการบริหารจัดการในสภาวะวิกฤต พบปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม และปัจจัยด้านกฎหมาย เมื่อวิเคราะห์สมการถดถอยของปัจจัยตัวแปรอิสระต่าง ๆ กับการปรับตัวในสภาวะวิกฤต พบปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านกฎหมาย

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, การปรับตัว, สภาวะวิกฤต, คนรุ่นต่าง ๆ

Abstract

This research aims to 1) study different age groups in each age range regarding management and adaptation during crises using the PESTEL framework, and 2) analyze the factors within each dimension of PESTEL that affect management capabilities and crisis adaptation. The research employs a quantitative research design. The population for this study consists of residents of Bangkok, with a sample size of 385 people, divided into Baby Boomers (98 people), Generation X (111 people), Generation Y (105 people), and Generation Z (71 people). The study's findings indicate that different age groups have varying capabilities in managing and adapting during crises. A comparison of the average crisis management capabilities among the different age groups shows that Baby Boomers have significantly different average adaptation capabilities compared to the other three groups. Regarding the analysis of the regression equations of independent variables with crisis management, four factors were found to be relevant: political factors, economic factors, environmental factors, and legal factors. When analyzing the regression equations of independent variables with crisis adaptation, four factors were identified: political factors, economic factors, social factors, and legal factors.

Keywords: Management, Adaptation, Crisis, Generations

บทนำ

กรุงเทพมหานคร เมืองหลวงของประเทศไทย เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และการศึกษา ซึ่งมีความหลากหลายทั้งด้านประชากรและวัฒนธรรม ปัจจุบัน สังคมกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยกลุ่มคนหลากหลายรุ่น ตั้งแต่ Baby Boomers, Generation X, Millennials (Generation Y), จนถึง Generation Z แต่ละกลุ่มรุ่นเหล่านี้มีลักษณะเฉพาะตัวทั้งในด้านความคิด ทักษะ และวิถีการดำเนินชีวิต ทำให้การบริหารจัดการและการปรับตัวในสภาวะวิกฤตของคนแต่ละรุ่นมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2567) แสดงจำนวนประชากรในกรุงเทพฯ ปี พ.ศ.2565 (ค.ศ.2022) จำนวนรวมทั้งสิ้น 5,494,932 คน โดยแบ่งกลุ่มตามเจนเนอเรชันต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรกลุ่มต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร

กลุ่ม	ช่วงปีเกิด	ช่วงอายุ	จำนวน (คน)	%
Baby Boomer	ค.ศ. 1946 - 1964	สูงกว่าหรือเท่ากับ 60 ปี	1,210,828	22
Generation X	ค.ศ. 1965 - 1980	44-59 ปี	1,366,700	25
Generation Y	ค.ศ. 1981 - 1996	28-43 ปี	1,291,151	23
Generation Z	ค.ศ. 1997 - 2009	15-27 ปี	866,527	16
Generation Alpha	ค.ศ. 2010 - 2025	ต่ำกว่า 15 ปี	759,726	14

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2567

จากตารางที่ 1 พบว่า การกระจายของประชากรตาม Generations โดย Generation X มีจำนวนประชากรมากที่สุด คิดเป็น 25% ของประชากรทั้งหมดในกรุงเทพมหานคร กลุ่ม Baby Boomers และ Generation Y มีจำนวนประชากรใกล้เคียงกัน คิดเป็น 22% และ 23% ตามลำดับ ส่วน Generation Z และ Generation Alpha มีจำนวน

ประชากรน้อยกว่าเมื่อเทียบกับกลุ่มอื่น คิดเป็น 16% และ 14% ตามลำดับ ซึ่งกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 60 ปี (Baby Boomers) คิดเป็น 22% ของประชากรทั้งหมด ซึ่งบ่งบอกถึงประชากรสูงวัยที่เพิ่มมากขึ้น ส่วนกลุ่มวัยทำงาน (Generation X และ Generation Y) รวมกันคิดเป็น 48% ของประชากรทั้งหมด ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีบทบาทสำคัญในการทำงานและการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ส่วนกลุ่มเยาวชนและเด็ก (Generation Z และ Generation Alpha) รวมกันคิดเป็น 30% ของประชากรทั้งหมด ซึ่งบ่งบอกถึงแนวโน้มประชากรที่ยังคงมีการเกิดใหม่อย่างต่อเนื่อง

การศึกษาแนวทางการบริหารจัดการและการปรับตัวในสภาวะวิกฤตเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากสภาวะวิกฤตไม่เพียงแต่อาจเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ แต่ยังมีผลกระทบในหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และกฎหมาย (PESTEL) การนำกรอบแนวคิด PESTEL มาวิเคราะห์วิธีการบริหารจัดการและการปรับตัวในสภาวะวิกฤตของคนรุ่นต่าง ๆ จะช่วยให้เราเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของคนในแต่ละรุ่นในช่วงเวลาวิกฤต และช่วยในการวางแผนและพัฒนาแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการบริหารจัดการวิกฤตในอนาคต หนึ่งในปัจจัยที่ทำให้การศึกษาเรื่องนี้มีความสำคัญคือการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ในปัจจุบันเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและมีผลกระทบต่อทุกกลุ่มคนในสังคม สิ่งเหล่านี้เกิดจากปัจจัยหลายประการ เช่น การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงในตลาดแรงงาน การเปลี่ยนแปลงของระบบการเงิน และการเปลี่ยนแปลงทางประชากรศาสตร์ สิ่งเหล่านี้ทำให้วิถีชีวิตของคนแต่ละรุ่นเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและแตกต่างกันไปตามช่วงวัย การเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วนี้ยังส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและการดำเนินชีวิตประจำวันของคนทุกกลุ่มในสังคม เช่นการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการสื่อสาร การเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการทำงานและการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการศึกษา คนรุ่นใหม่มีแนวโน้มที่จะใช้สื่อออนไลน์และโซเชียลมีเดียในการสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลมากขึ้น ในขณะที่คนรุ่นเก๋อาจยังคงพึ่งพาสื่อแบบดั้งเดิม เช่น โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงทางสิ่งแวดล้อมและการเกิดเหตุการณ์ทางธรรมชาติที่ไม่คาดคิด เช่น น้ำท่วมใหญ่ในปี พ.ศ.2554 ยังเป็นปัจจัยที่ทำให้การวิจัยเรื่องการปรับตัวในสภาวะวิกฤตมีความสำคัญอย่างยิ่ง เหตุการณ์ทางธรรมชาติเหล่านี้สามารถทำลายโครงสร้างพื้นฐาน การดำเนินชีวิตของประชาชน และเศรษฐกิจของเมืองอย่างกรุงเทพมหานครได้อย่างรุนแรง การเตรียมตัวและการปรับตัวเพื่อรับมือกับเหตุการณ์เหล่านี้จึงเป็นสิ่งจำเป็น การศึกษาวิธีการปรับตัวของคนรุ่นต่าง ๆ ในช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์เหล่านี้จะช่วยให้เราเข้าใจถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการรับมือและการฟื้นฟูหลังเกิดวิกฤต นอกจากนี้ การระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ซึ่งเริ่มต้นในช่วงปลายปี ค.ศ. 2019 และแพร่ระบาดไปทั่วโลกในปี ค.ศ.2020 ได้ส่งผลกระทบต่อทุกด้านของชีวิตผู้คนทั่วโลก รวมถึงคนในกรุงเทพมหานคร การแพร่ระบาดของโควิด-19 ได้เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของผู้คนอย่างมากมาย ทั้งในด้านสุขภาพ การทำงาน การศึกษาและการใช้ชีวิตประจำวัน การวิจัยเรื่องการปรับตัวในสภาวะวิกฤตจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการทำความเข้าใจถึงการตอบสนองและการปรับตัวของคนรุ่นต่าง ๆ ต่อการระบาดของโรคนี้ การเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตและการทำงานจากการระบาดของโควิด-19 ทำให้เห็นถึงความสำคัญของการปรับตัวและการบริหารจัดการในสภาวะวิกฤต เช่น การทำงานจากที่บ้าน (Work from Home) การใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและการประชุมออนไลน์ การปรับตัวในการใช้ชีวิตประจำวันเพื่อป้องกันการติดเชื้อ และการปรับตัวทางจิตใจเพื่อรับมือกับความเครียดและความไม่แน่นอน การศึกษาการปรับตัวของคนรุ่นต่าง ๆ ต่อการระบาดของโควิด-19 จะช่วยให้เราเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการปรับตัวในด้านต่าง ๆ และสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนากลยุทธ์ในการบริหารจัดการวิกฤตในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการบริหารจัดการวิกฤต การศึกษาวิจัยนี้จะช่วยให้เราเข้าใจถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการวิกฤตในกลุ่มคนรุ่นต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนากลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการจัดการวิกฤตในอนาคต ทั้งในด้านการเตรียมความพร้อมก่อนเกิดวิกฤต การวางแผนและการตอบสนองอย่างรวดเร็วในขณะที่เกิดวิกฤตขึ้น รวมถึงการจัดการฟื้นฟูและปรับโครงสร้างหลังวิกฤต นอกจากนี้ยังจะช่วยให้เราสามารถออกแบบนโยบายองค์กรที่

สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของพนักงานในแต่ละรุ่น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการวิกฤตให้ครอบคลุมและยั่งยืน และด้านการปรับตัวในภาวะวิกฤต การศึกษาวิจัยนี้จะช่วยให้เราเข้าใจถึงวิธีการที่กลุ่มคนรุ่นต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานครปรับตัวเมื่อเผชิญกับวิกฤต ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนากลยุทธ์ที่ช่วยเสริมสร้างความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัวของพนักงานในแต่ละรุ่น องค์กรจะสามารถออกแบบแนวทางการฝึกอบรมและการสนับสนุนที่ตอบสนองต่อความต้องการที่แตกต่างกันของพนักงาน เพื่อให้สามารถรับมือกับความท้าทายที่เกิดขึ้นในภาวะวิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมการฟื้นฟูที่รวดเร็วและยั่งยืนหลังวิกฤตผ่านการสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาตนเองของพนักงาน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประชากรรุ่นต่าง ๆ ในแต่ละช่วงอายุ ในการบริหารจัดการและการปรับตัวในช่วงสภาวะวิกฤตโดยใช้แนวคิด PESTEL
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยในแต่ละมิติของ PESTEL ที่มีผลต่อความสามารถในการบริหารจัดการและการปรับตัวในสภาวะวิกฤต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ข้อมูลเชิงลึกจาก PESTEL เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจในการบริหารจัดการวิกฤตได้ดีขึ้น
2. ข้อมูลที่ได้รับมาพัฒนาเป็นแนวทางการจัดการวิกฤตพัฒนาจากการวิเคราะห์ PESTEL ที่ครอบคลุมทุกมิติ
3. องค์กรเตรียมพร้อมและปรับตัวในภาวะวิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขั้นตอนการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Sources) เพื่อให้ผู้วิจัยได้รับความรู้พื้นฐานในการวิจัย และพัฒนารอบแนวคิดการวิจัย อาทิเช่น
 - 1) ทฤษฎีการบริหารจัดการวิกฤต (Crisis Management Theory) ของ Fink (1986). กล่าวถึง แนวคิดที่ครอบคลุมกระบวนการจัดการวิกฤตในสี่ขั้นตอนหลัก โดยเน้นการเตรียมตัวล่วงหน้า การรับรู้วิกฤต การจัดการและการฟื้นฟูหลังวิกฤต เพื่อให้องค์กรสามารถรับมือกับวิกฤตอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนของ Barton (1993). กล่าวว่า การจัดการวิกฤตไม่ใช่เพียงการรับมือกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในทันที แต่เป็นกระบวนการที่ต้องมีการเตรียมตัว วางแผน และสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในทุกขั้นตอน และ Mitroff (2005). กล่าวว่า การจัดการวิกฤตที่มีประสิทธิภาพไม่เพียงแต่ช่วยให้องค์กรอยู่รอดได้ แต่ยังเสริมสร้างความแข็งแกร่งและพัฒนาองค์กรให้ดียิ่งขึ้นหลังจากวิกฤต
 - 2) ทฤษฎีการปรับตัวในภาวะวิกฤต (Adaptation Theory in Crisis) เช่น การปรับตัวเชิงจิตวิทยา (Psychological Adaptation Theory) ของ Lazarus และ Folkman (1984). กล่าวถึง การประเมินความเครียดและการปรับตัวเชิงจิตวิทยาต่อสภาวะวิกฤต โดยพิจารณาสองกระบวนการหลัก ได้แก่ การประเมิน (Appraisal) และการเผชิญปัญหา (Coping) เพื่อทำความเข้าใจว่าบุคคลประเมินสถานการณ์และตอบสนองต่อความเครียดอย่างไร ทฤษฎีการปรับตัวเชิงบูรณาการ (Integrated Adaptation Theory) ของ Masten (2001). กล่าวว่า ความสามารถในการฟื้นฟูเป็นกระบวนการธรรมชาติที่เกิดขึ้นในทุกคนที่มีปัจจัยสนับสนุนที่เหมาะสม และทฤษฎีการปรับตัวในองค์กร (Organizational Adaptation Theory) ของ Weick และ Sutcliffe (2001). กล่าวว่า องค์กรที่มีความน่าเชื่อถือสูง ซึ่งสามารถรับมือกับความไม่แน่นอนและวิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 3) ทฤษฎีกรอบการวิเคราะห์ PESTEL แนวคิดของ Aguilar, F. J. (1967). กล่าวว่า การติดตามและวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อองค์กร เพื่อช่วยในการตัดสินใจและการวางแผนกลยุทธ์ ส่วนแนวคิดของ Johnson, G.,

Scholes, K., & Whittington, R. (2008). กล่าวว่า แนวคิด PESTEL Analysis ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อองค์กร และงานวิจัยของ Tuli, F. A., & Vadiyala, V. R. (2022) เรื่อง Crisis Management in South East Asia's Tourism Industry: Resilience and Adaptation Strategies. พบว่ากลยุทธ์การฟื้นตัวและการปรับตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้น ประสบความสำเร็จได้ด้วยการวิเคราะห์ปัจจัย PESTEL ที่ช่วยให้สามารถปรับตัวกับวิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ Chiam, J. C. S., & Lim, T. W. (2021). เรื่อง Coping with unrest in the periphery of China: Comparative case studies of Thailand, Myanmar and HK SAR. พบว่า คนรุ่นใหม่ในกรุงเทพฯ มีการปรับตัวและตอบสนองต่อความไม่สงบทางการเมืองด้วยวิธีการที่หลากหลาย การวิเคราะห์ PESTEL ช่วยให้เห็นภาพรวมของปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวของคนรุ่นต่าง ๆ และในเรื่องการเปรียบเทียบคนในรุ่นต่าง ๆ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Garai-Fodor, M. (2022). เรื่อง The Impact of the Coronavirus on Competence from a Generation-Specific Perspective. พบว่า การศึกษาพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการตอบสนองและการจัดการวิกฤต COVID-19 ของคนในรุ่นต่างๆ การวิเคราะห์ ANOVA ถูกนำมาใช้เพื่อเปรียบเทียบความสามารถของคนรุ่นต่างๆ ในการจัดการกับสถานการณ์วิกฤต และ Engeström, Y., & Sannino, A. (2021). เรื่อง From mediated actions to heterogeneous coalitions: four generations of activity-theoretical studies of work and learning. พบว่า การเรียนรู้และการกระทำของคนในแต่ละรุ่นมีความแตกต่างกัน และการวิเคราะห์ช่วยให้เข้าใจถึงการจัดการวิกฤตในบริบทต่าง ๆ

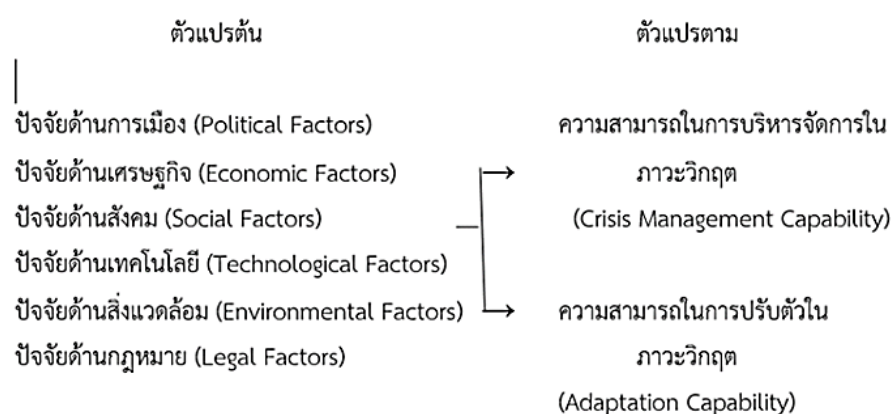
2. ขั้นตอนการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยและขอบเขตการวิจัยและครอบคลุมตามหลักการวิจัยที่ถูกต้อง ขอบเขตการวิจัย ดังนี้ 1) ขอบเขตด้านเนื้อหา โดยเนื้อหาที่ทำการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม และปัจจัยที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการและการปรับตัวในสภาวะวิกฤตของคนรุ่นต่าง ๆ ตามหลักแนวคิด PESTEL 2) ขอบเขตด้านพื้นที่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครทั้งหมด จากประชากรทั้งหมด 4,735,206 คน ไม่รวมกลุ่ม Generation Alpha ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความคลาดเคลื่อน 5% แล้วทำการเก็บตัวอย่างจำนวน 385 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่ม Baby Boomer 98 คน, กลุ่ม Generation X 111 คน, กลุ่ม Generation Y 105 คน และกลุ่ม Generation Z 71 คน สุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็น (Probability sampling) และเลือกรูปแบบการสุ่มใช้การสุ่มตัวอย่างแบบมีโครงสร้าง (Stratified Sampling) โดย การแบ่งช่วงอายุในการจัดเก็บข้อมูลออกเป็นกลุ่ม 4 กลุ่ม และทำการสุ่มตัวอย่างจากทุกระดับชั้น โดยผู้วิจัยจะทำการกำหนดสัดส่วนตามโครงสร้างอายุของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและทำการสุ่มตัวอย่างทั้งในรูปแบบ online (ผ่าน Google form และกลุ่มทำแบบสอบถามหลายกลุ่มในเฟซบุ๊ก รวมถึงช่องทาง offline โดยไม่สุ่มประชากรที่ถูกสุ่มแล้วขึ้นมาอีก 3) ขอบเขตด้านเวลา การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินงานวิจัยทั้งสิ้นเป็นเวลา 3 เดือน ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม – กรกฎาคม 2567

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือแบบสอบถามจากการสังเคราะห์ และพัฒนาข้อคำถามจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้วิจัยได้ทำการทดสอบค่าความเที่ยง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยหาวิเคราะห์ค่า IOC พบว่าข้อคำถามทุกข้อในแบบสอบถาม มีค่า ICO มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 และหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการทดสอบวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยการทดลองนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (Try Out) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงของงานวิจัย จำนวน 40 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ค่า Cronbach's Alpha ของแบบสอบถามชุดนี้คือ 0.876 ซึ่งแสดงถึงความเชื่อมั่นในระดับสูง ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

4. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 385 ชุด และถูกต้องก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้เทคนิคสถิติ 1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เช่น ค่าเฉลี่ย (Mean), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation), และการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) 2) การทดสอบความแตกต่าง (F-Test) ของค่าเฉลี่ยการบริหารจัดการและการปรับตัวในสภาวะวิกฤตจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างรุ่นต่าง ๆ 3) การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการบริหารจัดการและการปรับตัวในแต่ละมิติของ PESTEL

5. ขั้นตอนการสรุปผล และอภิปรายผลการวิจัย เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยสรุปและอธิบายเนื้อหาสาระสำคัญให้มีความครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั้ง 2 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ตามหลักการวิจัยทางสังคมศาสตร์

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

ตารางที่ 2 แสดงระดับความสามารถของการบริหารจัดการในสภาวะวิกฤตตามกลุ่มตัวอย่างรุ่นต่าง ๆ

ลำดับ	รายละเอียด	จำนวน(คน)	Mean	S.D.	ผลลัพธ์
1.	15-27 ปี (Generation Z)	71	3.331	.6811	ปานกลาง
2.	28-43 ปี (Generation Y)	105	3.383	.6660	ปานกลาง
3.	44-59 ปี (Generation X)	111	3.385	.8131	ปานกลาง
4.	สูงกว่าหรือเท่ากับ 60 ปี (Baby Boomer)	98	3.865	.4384	มาก
รวม		385	3.497	.6996	มาก

จากตารางที่ 2 การบริหารจัดการในสภาวะวิกฤตตามกลุ่มตัวอย่างรุ่นต่าง ๆ พบว่า การบริหารจัดการของกลุ่ม Baby Boomer สามารถบริหารจัดการได้ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.865) ถัดมาจะเป็นกลุ่ม Generation X Generation Y และ Generation Z ตามลำดับ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.385 3.383 และ 3.331) ความสามารถทั้งสามกลุ่มอยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มโดยรวม สามารถบริหารจัดการในสภาวะวิกฤตได้ในระดับ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.497

ตารางที่ 3 แสดงระดับความสามารถของการปรับตัวในสภาวะวิกฤตตามกลุ่มตัวอย่างรุ่นต่าง ๆ

ลำดับ	รายละเอียด	จำนวน(คน)	Mean	S.D.	ผลลัพธ์
1.	15-27 ปี (Generation Z)	71	3.384	.6733	ปานกลาง
2.	28-43 ปี (Generation Y)	105	3.460	.7388	มาก
3.	44-59 ปี (Generation X)	111	3.448	.7856	มาก
4.	สูงกว่าหรือเท่ากับ 60 ปี (Baby Boomer)	98	4.232	.4711	มากที่สุด
รวม		385	3.639	.7645	มาก

จากตารางที่ 3 ความสามารถในการปรับตัวในสภาวะวิกฤตตามกลุ่มตัวอย่างรุ่นต่าง ๆ พบว่า การปรับตัวกลุ่ม Baby Boomer สามารถปรับตัวได้ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.232) ถัดมาจะเป็นกลุ่ม Generation Y และ Generation X (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.460 และ 3.448) ความสามารถในการปรับตัวของทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับมาก และกลุ่ม Generation Z สามารถปรับตัวได้ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.384) เป็นลำดับสุดท้าย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มโดยรวม สามารถบริหารจัดการในสภาวะวิกฤตได้ในระดับ มาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.639

ตารางที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการบริหารจัดการในสภาวะวิกฤตตามกลุ่มตัวอย่างรุ่นต่าง ๆ

ลำดับ	รายละเอียด	จำนวน	Mean	(1)	(2)	(3)	(4)
1.	15-27 ปี (Generation Z)	71	3.331				.5338* (0.000)
2.	28-43 ปี (Generation Y)	105	3.383				.4815* (0.000)
3.	44-59 ปี (Generation X)	111	3.385				.4797* (0.000)
4.	สูงกว่าหรือเท่ากับ 60 ปี (Baby Boomer)	98	3.865				
รวม		385	3.497				

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการบริหารจัดการในสภาวะวิกฤตตามกลุ่มตัวอย่างรุ่นต่าง ๆ ต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่ม Baby Boomer มีค่าเฉลี่ยการปรับตัวแตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ ทั้งสามกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยกับกลุ่ม Generation X เท่ากับ .4797 ผลต่างค่าเฉลี่ยกับกลุ่ม Generation Y เท่ากับ .4815 ผลต่างค่าเฉลี่ยกับกลุ่ม Generation Z เท่ากับ .5338

ตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบการปรับตัวในสภาวะวิกฤตตามกลุ่มตัวอย่างรุ่นต่าง ๆ

ลำดับ	รายละเอียด	จำนวน	Mean	(1)	(2)	(3)	(4)
1.	15-27 ปี (Generation Z)	71	3.384				.8483*
2.	28-43 ปี (Generation Y)	105	3.460				.7726*
3.	44-59 ปี (Generation X)	111	3.448				.7839*
4.	สูงกว่าหรือเท่ากับ 60 ปี (Baby Boomer)	98	4.232				
รวม		385	3.639				

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการปรับตัวในสภาวะวิกฤตตามกลุ่มตัวอย่างรุ่นต่าง ๆ ต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่ม Baby Boomer มีค่าเฉลี่ยการปรับตัวแตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ ทั้งสามกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยกับกลุ่ม Generation X เท่ากับ .7839 ผลต่างค่าเฉลี่ยกับกลุ่ม Generation Y เท่ากับ .7726 ผลต่างค่าเฉลี่ยกับกลุ่ม Generation Z เท่ากับ .8483

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยของปัจจัยวิกฤตต่าง ๆ กับการบริหารจัดการในสภาวะวิกฤต

$$Y = -0.130X_1 + 0.256X_2 - 0.123X_5 + 0.286X_6$$

จากรูปแบบสมการมาตรฐาน พบว่า ปัจจัยกฎหมายส่งผลมากที่สุดในการปรับตัว โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ปัจจัยด้านกฎหมาย ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านการเมืองและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม โดยสองปัจจัยหลังส่งผลด้านลบต่อการบริหารจัดการในสภาวะวิกฤตของประชาชนชาวกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยของปัจจัยวิกฤตต่าง ๆ กับการปรับตัวในสภาวะวิกฤต

$$Y = -0.213X_1 + 0.349X_2 + 0.154X_3 + 0.367X_6$$

จากรูปแบบสมการมาตรฐาน พบว่า ปัจจัยกฎหมายส่งผลมากที่สุดในการปรับตัว โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ปัจจัยด้านกฎหมาย ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ทั้งสามปัจจัยส่งผลด้านบวกและปัจจัยด้านการเมืองส่งผลด้านลบ ต่อการปรับตัวในสภาวะวิกฤตของประชาชนชาวกรุงเทพมหานคร

อภิปรายผล

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการวิจัยที่ได้รับ พบว่ากลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงอายุมีความแตกต่างกันในการรับผลกระทบและการบริหารจัดการในสภาวะวิกฤตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ งานวิจัยของ Garai-Fodor, M. (2022). เรื่อง The Impact of the Coronavirus on Competence from a Generation-Specific Perspective. พบว่า การศึกษาพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการตอบสนองและการจัดการวิกฤต COVID-19 ของคนในรุ่นต่างๆ การวิเคราะห์ ANOVA ถูกนำมาใช้เพื่อเปรียบเทียบความสามารถของคนรุ่นต่างๆ ในการจัดการกับสถานการณ์วิกฤต และ Engeström, Y., & Sannino, A. (2021). เรื่อง From mediated actions to heterogeneous coalitions: four generations of activity-theoretical studies of work and learning. พบว่า การเรียนรู้และการกระทำของคนในแต่ละรุ่นมีความแตกต่างกัน และการ

วิเคราะห์ช่วยให้เข้าใจถึงการจัดการวิกฤตในบริบทต่าง ๆ ดังนั้นการอภิปรายผลเกี่ยวกับความสามารถในการบริหารจัดการ และการปรับตัวในกลุ่ม Baby Boomer ที่แตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ เนื่องมาจาก

1. ประสบการณ์และทักษะในการบริหารจัดการ กลุ่ม Baby Boomer ซึ่งประกอบไปด้วยคนที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป ได้สะสมประสบการณ์การทำงานและชีวิตมาเป็นระยะเวลานาน ทักษะการบริหารจัดการในสภาวะวิกฤตของ พวกเขาจึงมีแนวโน้มที่จะแข็งแกร่งและมีประสิทธิภาพมากกว่า ประสบการณ์ในการจัดการปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตจริงทำให้ กลุ่มนี้สามารถนำประสบการณ์ที่ผ่านมาใช้ในการบริหารจัดการวิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความรู้ที่สะสมมาจากการ ทำงานในหลากหลายอุตสาหกรรมและสถานการณ์ทำให้พวกเขามีความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ได้ ดีกว่ากลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า

2. ความสามารถในการปรับตัว แม้ว่าโดยทั่วไปแล้ว กลุ่มผู้สูงอายุอาจถูกมองว่ามีความยืดหยุ่นในการปรับตัวน้อยกว่ากลุ่มวัยรุ่นหรือวัยทำงาน แต่กลุ่ม Baby Boomer กลับแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการปรับตัวที่สูงในสภาวะวิกฤต การปรับตัวในสภาวะวิกฤต ค่าเฉลี่ยการปรับตัวในสภาวะวิกฤตของกลุ่ม Baby Boomer อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.232) แสดงให้เห็นว่าพวกเขามีความสามารถในการปรับตัวในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ดี การใช้ประสบการณ์และ ทักษะ การนำประสบการณ์และทักษะที่สะสมมาจากการทำงานและการใช้ชีวิตมาประยุกต์ใช้ในการปรับตัวในสถานการณ์ วิกฤต ทำให้กลุ่ม Baby Boomer สามารถปรับตัวได้ดีแม้ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย

3. การบริหารจัดการในสภาวะวิกฤต กลุ่ม Baby Boomer แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารจัดการใน สภาวะวิกฤตที่สูงกว่า ทักษะการบริหารจัดการในสภาวะวิกฤตของกลุ่ม Baby Boomer อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.865) แสดงให้เห็นว่าพวกเขาสามารถจัดการกับสถานการณ์วิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพ พวกเขามีความสามารถในการจัดการ และใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารจัดการในสภาวะวิกฤต

4. ความแตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ กลุ่ม Baby Boomer แตกต่างจากกลุ่ม Generation X, Y, และ Z อย่างชัดเจน ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ โดยกลุ่ม Generation X, Y, และ Z มีความสามารถในการบริหารจัดการในสภาวะวิกฤตและการ ปรับตัวที่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่เนื่องจากประสบการณ์ชีวิตและการทำงานยังไม่เท่ากับกลุ่ม Baby Boomer ในการรับมือกับสถานการณ์วิกฤต กลุ่ม Generation Z มักพบว่ามีมความยากลำบากในการรับมือกับสถานการณ์วิกฤต เนื่องจากขาดประสบการณ์และทักษะที่เพียงพอ ในเรื่องการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี กลุ่ม Generation Y มักมีความสามารถ ในการใช้เทคโนโลยีที่สูงกว่า ซึ่งช่วยในการปรับตัวในบางสถานการณ์ แต่ยังคงขาดประสบการณ์ในการบริหารจัดการ

สรุป กลุ่ม Baby Boomer แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารจัดการและการปรับตัวในสภาวะวิกฤตที่ เหนือกว่ากลุ่มอื่น ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์การทำงานและชีวิตที่ยาวนาน ความสามารถในการปรับตัวใน สถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย และการใช้ประสบการณ์และทักษะที่สะสมมาอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่ากลุ่ม Generation X, Y, และ Z จะมีความสามารถและทักษะเฉพาะตัวที่แตกต่างกัน แต่ยังไม่สามารถเทียบเท่ากับกลุ่ม Baby Boomer ในการ บริหารจัดการและการปรับตัวในสภาวะวิกฤตได้

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 อภิปรายผลการวิเคราะห์สมการถดถอย ซึ่งการวิเคราะห์สมการถดถอยช่วยให้เราเข้าใจ ถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยตัวแปรอิสระตามทฤษฎี PESTEL กับการบริหารจัดการและการปรับตัวในสภาวะวิกฤตได้ อย่างลึกซึ้ง จากผลการวิเคราะห์สมการถดถอยของปัจจัยตัวแปรอิสระต่าง ๆ มีผลที่น่าสนใจหลายประการ ซึ่งสามารถ อภิปรายได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการเมือง (X_1) มีผลกระทบด้านลบต่อทั้งการบริหารจัดการและการปรับตัวในสภาวะวิกฤต แต่ ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองอาจทำให้เกิดความไม่แน่นอนในด้านนโยบายและการบริหาร ประเทศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความตัดสินใจและการบริหารจัดการขององค์กรในภาวะวิกฤต อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยแสดงให้เห็น

เห็นว่าความสามารถในการปรับตัวของประชาชนและองค์กรในกรุงเทพมหานครสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองได้ในระดับหนึ่ง

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (X_2) มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญและอยู่ในระดับปานกลางต่อการบริหารจัดการและการปรับตัวในสภาวะวิกฤต สถานการณ์เศรษฐกิจที่ไม่มั่นคง เช่น ภาวะถดถอยหรือการว่างงานสูง อาจทำให้ทรัพยากรที่มีจำกัด การเข้าถึงแหล่งเงินทุนยากขึ้น และส่งผลต่อการบริหารจัดการและการปรับตัวของประชากรและองค์กร การทำความเข้าใจปัจจัยทางเศรษฐกิจจึงเป็นสิ่งสำคัญในการวางแผนและการเตรียมตัวเพื่อรับมือกับวิกฤต

3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (X_5) มีผลกระทบด้านลบต่อการบริหารจัดการในสภาวะวิกฤต แต่ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ การเปลี่ยนแปลงทางสิ่งแวดล้อม เช่น ภัยธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ สามารถสร้างผลกระทบที่ไม่คาดคิดต่อโครงสร้างพื้นฐานและการดำเนินงานขององค์กร อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการจัดการกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในกรุงเทพมหานครยังคงเป็นเรื่องที่สามารถปรับปรุงได้

4. ปัจจัยด้านกฎหมาย (X_6) มีผลกระทบมากที่สุดต่อการบริหารจัดการและการปรับตัวในสภาวะวิกฤต ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากฎหมายและข้อบังคับมีบทบาทสำคัญในการกำหนดแนวทางและการดำเนินงานขององค์กรและประชากรในกรุงเทพมหานคร การเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายสามารถสร้างผลกระทบอย่างมากต่อความสามารถในการบริหารจัดการและการปรับตัวในสภาวะวิกฤต การเข้าใจและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญ

5. ปัจจัยด้านสังคม (X_3) มีผลกระทบในระดับปานกลางต่อการปรับตัวในสภาวะวิกฤต แต่ไม่มีผลกระทบต่อการบริหารจัดการ ความสามารถในการปรับตัวของประชากรในกรุงเทพมหานครสามารถสะท้อนถึงความเข้มแข็งของชุมชน ความสามัคคี และการสนับสนุนซึ่งกันและกันในสังคม การเข้าใจและประเมินปัจจัยทางสังคมจึงเป็นสิ่งสำคัญในการวางแผนและการพัฒนาแผนการปรับตัวในสภาวะวิกฤต

สรุปจากการอภิปรายผลการวิเคราะห์สมการถดถอย เราสามารถสรุปได้ว่าปัจจัยด้านกฎหมายและเศรษฐกิจมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการบริหารจัดการและการปรับตัวในสภาวะวิกฤต ในขณะที่ปัจจัยด้านการเมืองและสิ่งแวดล้อมมีผลกระทบด้านลบต่อการบริหารจัดการ ส่วนปัจจัยด้านสังคมมีผลกระทบในระดับปานกลางต่อการปรับตัว การทำความเข้าใจและการประเมินผลกระทบของปัจจัยต่าง ๆ ตามทฤษฎี PESTEL เป็นสิ่งสำคัญในการเตรียมความพร้อมและการพัฒนาแผนการบริหารจัดการและการปรับตัวในสภาวะวิกฤต

การอภิปรายผลจากคำถามปลายเปิดเพิ่มเติม โดยการอภิปรายผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบมากที่สุดต่อการบริหารจัดการและการปรับตัวในช่วงสภาวะวิกฤต ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกและการรวบรวมความคิดเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่คิดว่ามีผลกระทบมากที่สุดต่อการบริหารจัดการและการปรับตัวในช่วงสภาวะวิกฤต เราพบว่าปัจจัยที่ได้รับการระบุบ่อยที่สุด ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางกฎหมาย และปัจจัยทางสุขภาพ ซึ่งสามารถอธิบายถึงสาเหตุและเหตุผลของคำตอบเหล่านี้ได้ดังนี้

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ มักได้รับการกล่าวถึงมากที่สุด เนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจมีผลกระทบโดยตรงต่อชีวิตความเป็นอยู่และการดำเนินงานขององค์กร ในช่วงสภาวะวิกฤต เช่น วิกฤตเศรษฐกิจ การว่างงานและการลดรายได้ของประชาชนส่งผลให้ความสามารถในการใช้จ่ายลดลง นอกจากนี้ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและทรัพยากรทางการเงินยังเป็นสิ่งสำคัญในการทำให้องค์กรสามารถดำเนินต่อไปได้ ผู้ตอบแบบสอบถามอาจมองว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากสามารถเห็นผลได้อย่างชัดเจนและมีความเชื่อมโยงกับปัจจัยอื่น ๆ อย่างเช่นการเมืองและสังคม

ปัจจัยทางกฎหมายมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการบริหารจัดการและการปรับตัวในสภาวะวิกฤต เนื่องจากกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการทำงานและการบริหารจัดการมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ การต้องปรับตัวให้เข้ากับกฎหมายใหม่ ๆ หรือการปฏิบัติตามกฎหมายที่เข้มงวดมากขึ้นสามารถสร้างความกดดันให้กับองค์กรได้ ผู้ตอบ

แบบสอบถามอาจมองว่าปัจจัยทางกฎหมายมีผลกระทบมากที่สุดเนื่องจากความไม่แน่นอนและการต้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

การระบาดของโรคและการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบอย่างมากในช่วงสภาวะวิกฤต เช่น การแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตและการทำงานของประชาชน ผู้ตอบแบบสอบถามอาจมองว่าปัจจัยทางสุขภาพมีผลกระทบมากที่สุดเนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาสุขภาพและความปลอดภัยของตนเองและครอบครัว การต้องปรับตัวให้เข้ากับมาตรการป้องกันโรคและการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานเพื่อลดความเสี่ยงเป็นสิ่งที่หลายคนต้องเผชิญในช่วงวิกฤต

นอกจากนี้ ปัจจัยอื่น ๆ ตามทฤษฎี PESTEL เช่น ปัจจัยทางการเมือง สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีก็มีผลกระทบต่อการบริหารจัดการและการปรับตัวในสภาวะวิกฤตเช่นกัน ปัจจัยทางการเมืองเช่น ความไม่แน่นอนทางการเมืองและการเปลี่ยนแปลงของนโยบายรัฐบาลสามารถส่งผลกระทบต่อตลาดเงินและตลาดทุนและการดำเนินงานขององค์กร ส่วนปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมเช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติก็สามารถสร้างความท้าทายให้กับองค์กรในการจัดการทรัพยากรและการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ปัจจัยทางเทคโนโลยีเช่น การพัฒนาและนวัตกรรมทางเทคโนโลยีก็มีผลต่อการปรับตัวและการใช้งานเทคโนโลยีใหม่ในการทำงานและการบริหารจัดการ

สรุปการอภิปรายผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบมากที่สุดต่อการบริหารจัดการและการปรับตัวในช่วงสภาวะวิกฤตชี้ให้เห็นถึงความซับซ้อนและความหลากหลายของปัจจัยที่มีผลกระทบ การเข้าใจและการระบุปัจจัยที่มีผลกระทบมากที่สุดจากมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถามจะช่วยให้สามารถพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการและการปรับตัวที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นในอนาคต

ข้อเสนอแนะในวิจัยครั้งถัดไป

1. ข้อเสนอแนะด้านตัวอย่างและกลุ่มประชากร แนะนำให้ขยายกลุ่มประชากรและตัวอย่างไปยังภูมิภาคอื่น ๆ นอกเหนือจากกรุงเทพมหานคร เพื่อเพิ่มความครอบคลุมและความสามารถในการนำผลวิจัยไปประยุกต์ใช้ได้ทั่วประเทศ นอกจากนี้ควรเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยรวมกลุ่ม Generation Alpha เพื่อให้การวิจัยครอบคลุมทุก Generations ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและครบถ้วนในเรื่องการบริหารจัดการและการปรับตัวในภาวะวิกฤตในทุกช่วงวัย
2. ข้อเสนอแนะด้านเครื่องมือการวิจัย ควรพิจารณาใช้เครื่องมือวิจัยที่หลากหลายมากขึ้นเพื่อเพิ่มคุณภาพและความลึกของข้อมูลที่ได้รับ นอกเหนือจากแบบสอบถามแล้ว การใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) หรือวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพอื่น ๆ จะช่วยให้สามารถเก็บข้อมูลที่มีมิติเชิงลึก และเข้าใจความคิดหรือความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างได้มากขึ้น ส่งผลให้การวิเคราะห์ข้อมูลมีความละเอียดและครบถ้วนมากยิ่งขึ้น
3. ข้อเสนอแนะด้านการวิเคราะห์ข้อมูล แนะนำให้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ขั้นสูง เช่น Structural Equation Modeling (SEM) เพื่อให้ผลการวิเคราะห์มีความแม่นยำและสามารถตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ได้อย่างละเอียดมากขึ้น นอกจากนี้ ควรพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ นอกเหนือจาก PESTEL ที่อาจมีผลต่อการบริหารจัดการและการปรับตัวในภาวะวิกฤต เช่น ปัจจัยทางจิตวิทยา หรือการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เพื่อเพิ่มมิติและความครอบคลุมของการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2567) สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2567, จาก <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/03.aspx>
- Aguilar, F. J. (1967). *Scanning the Business Environment*. New York: Macmillan.
- Barton, L. (1993). *Crisis in Organizations: Managing and Communicating in the Heat of Chaos*. Cincinnati: South-Western Publishing.
- Chiam, J. C. S., & Lim, T. W. (2021). Coping with unrest in the periphery of China: Comparative case studies of Thailand, Myanmar and HK SAR. *China and the World*, 4(2), 2150008. World Scientific. Retrieved from <https://www.worldscientific.com/doi/abs/10.1142/S2591729321500085>
- Engeström, Y., & Sannino, A. (2021). From mediated actions to heterogeneous coalitions: Four generations of activity-theoretical studies of work and learning. *Mind, Culture, and Activity*, 28(1), 4-23. <https://doi.org/10.1080/10749039.2020.1806328>
- Fink, S. (1986). *Crisis Management: Planning for the Inevitable*. New York: AMACOM.
- Garai-Fodor, M. (2022). The impact of the coronavirus on competence from a generation-specific perspective. *Acta Polytechnica Hungarica*, 19(8), 111-125. Retrieved from http://epa.niif.hu/02400/02461/00124/pdf/EPA02461_acta_polytechnica_2022_08_111-125.pdf
- Johnson, G., Scholes, K., & Whittington, R. (2008). *Exploring Corporate Strategy: Text and Cases*. 8thed. Harlow: Financial Times Prentice Hall.
- Lazarus, R. S., & Folkman, S. (1984). *Stress, Appraisal, and Coping*. New York: Springer Publishing Company.
- Masten, A. S. (2001). *Ordinary Magic: Resilience Processes in Development*. *American Psychologist*, 56(3), 227-238.
- Mitroff, I. I. (2005). *Why Some Companies Emerge Stronger and Better from a Crisis: 7 Essential Lessons for Surviving Disaster*. New York: AMACOM.
- Tuli, F. A., & Vadiyala, V. R. (2022). Crisis management in South East Asia's tourism industry: Resilience and adaptation strategies. *Global Disclosure of Economics and Business*, 11(1), 35-48. Retrieved from <https://www.researchgate.net/profile/Vishal-Reddy->
- Weick, K. E., & Sutcliffe, K. M. (2001). *Managing the Unexpected: Assuring High Performance in an Age of Complexity*. San Francisco: Jossey-Bass.

Translated Thai References

- National Statistical Office of Thailand. (2024). Retrieved May 1, 2024, from <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/03.aspx> (in Thai)